

Uchwała nr 152
Rady Działalności Pożytku Publicznego
z dnia 30 czerwca 2023 r.
w sprawie ustawy o przeciwdziałaniu marnowaniu żywności.

Na podstawie § 10 rozporządzenia Przewodniczącego Komitetu do spraw Pożytku Publicznego z dnia 24 października 2018 r. w sprawie Rady Działalności Pożytku Publicznego (Dz. U. poz. 2052) oraz art. 35 ust. 2 ustawy z dnia 24 kwietnia 2003 r. o działalności pożytku publicznego i o wolontariacie (Dz. U. z 2020 r. poz. 1057), uchwała się opinię Rady Działalności Pożytku Publicznego w sprawie ustawy o przeciwdziałaniu marnowaniu żywności.

§ 1

Rada Działalności Pożytku Publicznego wyraża potrzebę kontynuowania już podejmowanych, ale i zaplanowania nowych, kompleksowych i ponad resortowych działań nad ograniczaniem skali marnowania żywności w Polsce, w tym:

1. Powrotu do prac legislacyjnych nad ustawą o przeciwdziałaniu marnowaniu żywności we współpracy z wszystkimi zainteresowanymi podmiotami.
2. Uwzględnienia prac nad innymi ustawami, które mogą synergicznie wspierać cel przeciwdziałania marnowaniu żywności oraz negatywnym skutkom społecznym, środowiskowym i gospodarczym wynikającym z marnowania żywności.
3. Uwzględnienia w działaniach potrzeby zmian w świadomości społecznej w zakresie przeciwdziałania marnowaniu żywności oraz zachodzących zmian w oznaczeniach na etykietach żywności w

zakresie terminów przydatności do spożycia produktów, z wykorzystaniem ogólnopolskiej kampanii informacyjnych.

4. Przenalizowania wniosków oraz postulatów GIOŚ, Najwyższej Izby Kontroli oraz Federacji polskich Banków Żywności na bazie doświadczeń realizowanej ustawy o przeciwdziałaniu marnowaniu żywności, a w szczególności:
  - a) doprecyzowania definicji: „marnowanie żywności”
  - b) wprowadzenie instrumentów mających na celu przeciwdziałanie praktyce przekazywania organizacjom charytatywnym żywności o niskiej jakości i w zbyt krótkim czasie
  - c) uznania za priorytetowe przekazywania produktów spożywczych na cele charytatywne i spożycie przez człowieka, a dopiero w dalszej kolejności na skarmianie zwierząt czy biopaliwa.
  - d) zwiększenia finansowanie dla strony społecznej realizującej ustawę - zwiększenia opłaty za zmarnowaną żywność wraz z doprecyzowaniem kosztów, jakie sprzedawcy mogą od opłaty odliczyć. Rozpoczęta współpraca z kolejnymi sieciami handlowymi, nie przełożyła się na proporcjonalny wzrost odebranej od sprzedawców liczby produktów spożywczych w stosunku do obsługiwanych placówek. Realizacja ustawy po stronie społecznej, w tym właśnie odbiór żywności z większej liczby sklepów generuje większe koszty jej transportu i dystrybucji. Ujednolicenia sposobu kalkulacji kosztów odbiorów/transportu/dystrybucji żywności po stronie sprzedawców lub wprowadzenia dla sprzedawców stałej opłaty za zmarnowaną żywność.

e) rozszerzania podmiotów gospodarczych objętych ustawą poza sprzedawców o podmioty produkujące/importujące/przetwarzające żywność.

§ 2

Uchwała wchodzi w życie z dniem podjęcia.